

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

מקוה ישראל ה'

חלק ח'

על חיוב ושמירת תורת המקוואות

אור הזוהר 215 * אב תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

שבא לטהר עצמו לא יהא מצוה הבאה בעבירה ח"ו. וכ"ש שצריכין לחנך בזה הקטנים.א.

יז) עוד הזהירו הספרים בענין הסתכלות במקוה שאחז"ל עליה (סנהדרין צ"ב) עונשים קשין מאד על המסתכל בערוה. ובמקום

והרי [תראה] אזהרת זה הצדיק, שלא דיבר ח"ו דיבורים [סתם] מעצמו, אם לא היה מקבל זאת מרבותיו או מגילוי נשמות שהיה גדול בזו המדרגה כידוע.

לכן לפעמים אם לא אפשר מפני דרכי שלום שחבירו שואל ממנו [איזה דבר] אז יענה לו בקיצור ויראה להשתמש עצמו בכל מה שיוכל, כי מובא בסידור השל"ה הקדוש שאם אדם מדבר בבית הכסא מתעבר בו שד רח"ל על ידי הדיבורים, וככה ח"ו יכול להיות גם בדברו במרחץ, ולא עוד אלא שאין להדיבורים עליה.

ועוד שאתי דיבור ומבטל מחשבה, כי באם יטה אזנו לשמוע השטותים והבלים שמפספטים שם הולכי בטל, וכל שכן שמסייע להם עם הדיבורים אז ימשיך זוהמא על נפשו ויטמטם שכלו ולא יהא בכחו עוד לכוין שום כוונה, כאשר גלוי וידוע ובדוק ומנוסה לכל בר דעת.

ויזהר מאד מלהסתכל באנשים ערומים שזה פגם גדול מאד כמובא בספרים הקדושים, וכל שכן שיבא על ידי זה להסתכל בקשת חבירו, אשר אמרו רז"ל המסתכל בערוה קשתו ננערת רח"ל, וכבר הבאתי לעיל (מאמר קדושת עינים פרק ה') שמובא במפרשים שכל שכן בקשת חבירו, שהוא חמור יותר.

וסיפר לי גיסי הרה"ח ר' שמואל הי"ד מקדושים שבארץ המה, איך שעמד פעם אחת אצל אחד מגדולי צדיקים המפורסמים (הוא הגאון"ק מרן ר' ישכר דוב זי"ע אבד"ק בעלזא), והיה המדובר מאחד מאנשי חסידיו שצריך לעמוד לצבא, ואמר אחד ממשפחתו של אותו צדיק, הוא בטח יצא לחירות שיש לו מום בגופו. ושאלו הצדיק מהיכן ידעת, והשיב לו, שראה אותו במקוה, והתחיל לצעוק זה הצדיק על קרובו, היתכן האיך עושים כזה להסתכל באיש ערום וכי לא ידעת שזה פגם גדול מאד, והוכיחו זמן רב על זה, ומעשה רב.

ולפעמים זה הקדשת עינים [ששומר עצמו בבית המרחץ, הוא יותר תיקון מעצם טבילת המקוה].

כי בכל סייג קדושה שאדם בר ישראל מקדש עצמו כמו בשמירת עינים וכדומה, ובפרט בענין שהוא רק מחומרות היראים והחסידיים אקרי קדוש באותה שעה ונמשך עליו ועל נשמתו קדושה גדולה מאד.

והמקדש עצמו מעט מלמטה מקדשין אותו הרבה מלמעלה (יומא ל"ט).

א. אחז"ל שם דהמסתכל בערוה קשתו ננערת, ופירש"י "כח קושי אבר שלו ננער שאינו מוליד", ע"כ. ובפרט צריכין לזהר כשמביאין קטנים למקוה שלא יצא שכרם בהפסד עבירה גדולה כזו. וידענו מהנהגין להסיר בתי עינים לפני הכניסה למקוה ואין לובשין מחדש עד צאתם משם. וכמו"כ פושטין ולובשין ופניהם שלא כנגד העם. והולכין עד המקוה עם המטפחת תלוי לפניהם, או מהדרין לפשוט מעיל העליון סמוך ממש למקוה.

ואעתיק מ"ש בזה בס' טהרת הקודש פ"ו ופ"ז וז"ל:

ובענין הסתכלות כתבו בספרים שאסור להסתכל באנשים הערומים, שזה חד מפגמי היסוד, וכל שכן ח"ו להסתכל בברית קודש, כאשר אמרו (סנהדרין צ"ב) המסתכל בערוה קשתו ננערת, וכל שכן בקשת חבירו שהוא עוד יותר חמור כמבואר במפרשים, ומי שאינו זוהר מלהסתכל באנשים ערומים, הוא נכשל גם כן בהסתכלות הקשת שלו ושל חבירו, ואם אמרו רז"ל קשתו ננערת ח"ו, בוודאי דבריהם לא יצאו לבטלה, אם כן [יצא לו עוד] שמהליכתו במקוה יפסיד הרבה יותר משירויח.

ועוד יש פתאים מבוהלים יותר, אשר עומדים ערומים בלי בושה ומורא שמים עליהם, ומסיחים זה לזה ערום בלא לבוש בלי שום בושה, ומבואר בשו"ע (או"ח סימן ב') שאסור להיות רגע בלי לבוש, וגם כשלוש חלוקו צריך [להיות] מכוסה שלא יעמוד רגע ערום בלי לבוש, והנה במקוה לא אפשר זאת, אבל על כל פנים תיכף שיוכל ללבוש את עצמו ילבש, וכל שכן שח"ו לעמוד סתם ערום אפילו רגע, וכל שכן עוד להסיח עם חבירו, הנה פתי כזה בוודאי ממשיך זוהמא גדולה על נפשו ולא שירויה, וצריך כל ירא שמים קודם שהולך למקוה לבקש מה' שלא יכשל [בשום] איסור בפגם הראיה ובעניני דיבור, ומובא בספר הקדוש נוצר חסד (מהקדוש מקאמארא ז"ל פרק שישי) שצריך לזהר מלדבר שום דבר במקוה, וז"ל וישים לבו אל הדיבורים כי האותיות יש להם כח גדול ואחר כך בעמדו להתפלל וללמוד תורה יעלה כל הדיבורים למעלה עם כל הניצוצין ובלבד שיכוין לבו לשמים. ולכן יזהר מאד שלא לדבר שום אות שאינו הכרחי בבית המרחץ אף בחול ומכל שכן בשבת קודש כי הדיבורים אלו אי אפשר להעלות והם דברים בטלים ממש, ועובר בעשה ומחלל שבת ונרגן מפריד אלוף ונידון בכף הקלע, ולכן יזהר כל ירא שמים לנפשו ואור לו באור כי הדיבור הוא דבר השם יקר מאד עכ"ל.

פרקים י"ד - ל"ג

בו יבואר שטהרת המקוה שמטהר את הטמאים הוא יסוד קדושת ישראל וטהרתן, גם יבואר בו דברי התעוררות לבאר גודל הפגם המגיע לנפש וגוף האדם הנכשל בהם חס ושלום, והתועלת בזה ובכא למי שנוהר ונשמר בטהרת המקוה כהלכתה - עוד יבואר בו איך שהאבות הקדושים ובעלי השלחן ערוך וכל הצדיקים איך מסרו נפשם על קדושת וטהרת המקוואות

מלוקט מדברי חז"ל בש"ס בבלי וירושלמי, זוהר הקדוש תיקונים, וספרי הראשונים, ספרי קבלה, וספרי בעש"ט הקדוש ותלמידיו. תקוותינו כי דבריהם הקדושים יעשו רושם בלבבות בני ישראל, וזה יהיה פרי עמלינו להסיר המכשלה הזאת מבתי ישראל בכל מקום שהם

פרק י"ד

בו יבואר שהרוצה ליכנס בעבודת השם יתברך ולהיות ירא שמים כאמת צריך להיות זהיר בטבילת עזרא - אי אפשר להגיע לאמיתה של תורה בלי טבילת עזרא - חיובו על פי הדין - מעיקר הדין אסור בעל קרי בתורה ותפלה - אם אינו טהור מעכב את התפלה - יעסוק בתורה אחר טובלו במקוה - גילוי מן השמים שדבר זה גורם אריכות הגלות - לפחות השליח ציבור יטבול במקוה - המבטלו ביטול מצות עשה והמקיימו מקרב את הגאולה

חיוב על פי דין לטבול טבילת עזרא

והנה הספרים הקדושים החמירו מאוד בטבילת בעל קרי גם בזמן הזה, ועיין בספר מאור ושמש פרשת אמור דאם הוא לומד או מתפלל ואינו נוהר בטבילה זו אי אפשר להגיע לגופי תורה ומצות, ואם הוא לומד ספרי קבלה והוא בלתי טהור יוכל לבא לידי אפיקורסות, עיין שם.

והנה לכאורה הלא פסקינן בשולחן ערוך אורח חיים דבטלוה לטבילת עזרא, וכי מי שאינו הולך בדרכי החסידות רק מקיים דברי השולחן ערוך אורח חיים וכי אינו טוב, אך זה אינו דודאי מי שמקיים דברי חכמים חכמי השולחן-ערוך נקרא קדוש ואורח חיים פן תפלו נעו מעגלותי לא תדע. אך הענין נראה לפי עניות דעתי על פי מה שכתב הרמב"ם (פרק ד' מהלכות דעות) איך יתנהג האדם איזה מאכל יאכל ואיזה משקה ישתה וכו', ואחר כך אמר כל המנהיג עצמו בדרכים אלו אני ערב לו שאינו בא לידי חולי כל ימיו, ובמשנה שאחרי' כתב כל אלו שאמרנו אינו אלא לבריאה אבל החולה או מי שנהג מנהג רע שנים רבות יש לכל אחד דרכים אחרים, כמו שנתבאר בספרי רפואות עיין שם.

הנה כמו כן ממש הוא ענין דידן, דהנה השולחן ערוך אורח חיים מתחיל בדיני השכמת הבוקר ואחר כך איך יתעטף בציצית ויניח תפילין, ויקרא קריאת שמע ויתפלל ואחר כך איך יתנהג עצמו בדיני משא ומתן וסדר אכילה, ותפלת מנחה ומעריב והנהגות הלילה, ודיני שבת ויום טוב, ואם כן בודאי מי שנוהג עצמו כסדר הזה אינו צריך לשום ספרי הרפואות (היינו ספרי החסידות) ובטוח הוא שלא יחלה, אבל מי שהוא חולי מכבר אז בוודאי צריך לדרוש בספרי הרפואות כמו שכתב הרמב"ם זכרוננו לברכה הנזכר לעיל.

וחוץ לזה יש כמה דעות בהפוסקים הראשונים שלא בטלו לטבילותא רק לדברי תורה אבל לא לתפלה, וכן כתב בסידור היעב"ץ דהעיקר שלא בטלו, וכן הרמב"ם זכרוננו לברכה אף על פי שכתב בספרו הגדול שבטלו לטבילותא, מכל מקום באגרת הביאו

בשם כבוד אדמו"ר מוהרי"י זצלה"ה (החווה מלובלין זצ"ל) יראת ה' טהורה עומדת לעד, כי האדם הרוצה ליכנס בעבודת השם יתברך ולהיות ירא שמים לאמתו, צריך לשמור טבילת עזרא בלי לעבור בעת הצורך כאשר העיד הרמב"ם הגם שכתב בספרו על פי הלכה שאין חיוב כל כך לשמור טבילת עזרא, מכל מקום כתב שמימי לא ביטל טבילת עזרא, וביותר לתפלה צריך האדם לטבול עצמו כדאיתא בתוספות מסכת חולין פרק כל הבשר בשם רבינו חננאל הגם שבטלו לטבילת עזרא מכל מקום לתפלה לא בטלו וצריך האדם הירא לשמור זאת שלא יעבור חס ושלום על זה.

(חזר לשמים, פרשת ריזה)

להיות זהיר בטבילת עזרא

אי אפשר להגיע לאמיתה של תורה בלי טבילת עזרא

איתא בגמרא (ברכות דף כ"ב עמוד א') תניא רבי יהודה בן בתירא ה' אומר אין דברי תורה מקבלין טומאה וכו' שנאמר (ירמי' כג, פט) הלא כה דברי כאש נאום ה', מה אש אינו מקבל טומאה אף דברי תורה אינן מקבלין טומאה, והיינו דבטלוהו לטבילת עזרא. אמנם איתא עוד שם תניא והודעתם לבניך ולבני בניך (דברים ד, ט) וכתוב בתרי' יום אשר עמדת לפני ה' אלקיך בחורב, מה להלן באימה וביראה וברתת ובזיע אף כאן באימה וביראה וברתת ובזיע, מכאן אמרו בעלי קריין אסורים לקרות בתורה ובנביאים ובכתובים, ולשנות במשנה וגמרא ובהלכות ובאגדות, עד כאן. ומזה דאף על פי דבטלוהו לטבילת עזרא מכל מקום אי אפשר להשיג ולכוון לאמיתה של תורה שניתנה באימה וביראה וברתת ובזיע, אם לא שיטהר האדם את עצמו ויקבל על עצמו עול מלכות שמים באימה וביראה ויעסוק בתורה לשמה, וכל זמן שלא טהר האדם את עצמו לא יוכל להשיג אפילו אפס קצהו מנועם עריבות ומתיקות התורה אשר כל חפצין לא ישוו בה, ולא יוכל להגיע לעומק הדברים להבינם על בריים מאחר שהמה ניתנו באימה וביראה וברתת ובזיע.

(תפארת צבי, על הגדה של פסח)

בתלמידי רבינו יונה פרק מי שמתו ובראשית חכמה פרק י"א משער
האהבה והשל"ה בשער האותיות, שמעולם לא ביטלו.

(ליקוטי מהרי"ח, סוף ח"ח)

דבר תורה חייב אדם ליטהר מטומאת קרי בכל מקום ובכל זמן,
ואסור לשהות בטומאתו אפילו שעה קלה כמו שכתוב
קדושים תהיו וכו'.

(פירוט היעב"ץ הנהגת הבוקר, סדר בע"ק חות"ח)

מעיקר הדין אסור בעל קרי בתורה ותפלה

פעם אחת דיבר רבינו הקדוש (הרב הקדוש ר' מרדכי מנאדבורנא זצוקלה"ה)
ואמר בעל קרי אסור בתורה ותפלה, אף על פי שבשולחן
ערוך כתיב שדברי תורה אינן מקבלין טומאה, הענין הוא מחמת
שבעלי השולחן ערוך היו בעלי רוח הקודש והבינו שיהי' דור חלוש
מלטבול ואם יאסרו הלימוד והתפלה, תורה מה תהא עלי', על כן
פסקו כך, אבל דעו שאמת הוא שבעל קרי אסור בתורה ותפלה
וכו'.

(מזמנר מרדכי, דף כה)

תפלתו תעלה לרצון ויוכל להתפלל במחשבה זכה וכו'.

(חמדי נועם, על הגדה של פסח)

בעל קרי אסור להתפלל קודם טבילה

בעל קרי אסור להתפלל (ואסור בקריאת שמע אפילו בהרהור) וללמוד תורה
נביאים כתובים, משנה גמרא הלכות ואגדה וכו', ואין עולה
מטומאתו אפילו אחר כמה שנים עד שיטבול.

(פירוט היעב"ץ הנהגת הבוקר סדר בעל קרי חות"ח)

יש לזוהר מאד בטבילה אחר תשמיש או כשראה קרי רחמנא ליצלן
והמדקקים הולכים למקוה תיכף ומיד בקומם, ואין מוציאים
מפיהם שום דברי קדושה קודם הטבילה כשצריכין לטבול. [ובהג"ה,
פשוט שלא יאמרו הברכות בטומאה דלא גרע מדברי תורה, וגם
שלא להשהות הטומאה על עצמו] ואומר אני כי אפילו כשאינו צריך
למקוה וטובל קודם התפלה הוא ענין גדול מאד.

(משמרת שלום, סימן כ' סעיף ז')

צריך לזוהר מאד בטבילת עזרא

ליזוהר מאד בטבילת עזרא ויתפלל וילמוד הכל בטהרה, ואם הוא
אנוס אלש יוכל לטבול לא יבטל מתורה ותפלה עבור זה כי
השוכן אתם בתוך טומאתם כתיב, ואם חס ושלים אירע מקרה
בשוגג תיכף יטבול עצמו, ויתענה וכו', ואם ירצה לעשות תשובה
בשלימות אזי בטבת ושבת ראשון הבא עלינו יטבול עצמו בכל יום,
ויעמוד במים קרים ערום עד צווארו כמו חלק ששית מן שעה.

(הנהגת הגזון הקדוש בעל הישמח משה זכרנו נדיק וקדוש לברכה)

בעל קרי אסור להתפלל

בסימן קדש ורחץ שבעל ההגדה סידר לנו, רמז לנו ענין סדר
התפלה, אשר מקודם צריך האדם להכין עצמו, על דרך
הכתוב הכון לקראת אלקיך, ואחר כך לטבול עצמו בטבילת מקוה,
כי בעל קרי אסור להתפלל, והעיקר שלא יהי' כטובל ושרץ בידו,
רק לעקור שורש הרע שבקרבו ובעזיבת החטא לגמרי, ואחר כך
לראות שפלות עצמו וכו' ואז אחר עשות כל הדברים האלו בוודאי

יום א' וישב לסדר "ויאמר צדקה ממנה" תשע"א לפ"ק פה אלעד ת"ו

לכבוד כ"ק האדמו"ר שליט"א, מזכה הרבים חד בדרא מניצוץ
נשמת התנא הקדוש בוצינא קדישא הרשב"י זיע"א, אשר בזכות
הקונטרס "ערכה של שעה" ודאי יעזור להתקיים "בספרא דא יפקון
מן גלותא".

הנה, הזדעזעתי לשמוע מה שכתבו בעתון הנקרא של חרדים,
בשם מרן שר התורה הגר"ח קנייבסקי שליט"א שכביכול אמר ח"ו
שאין לבחורים ללמוד זזה"ק ח"ו, וקמתי ועליתי ונכנסתי בקודש
פנימה אל מרן שליט"א ושאלתי לפיו בזה"ל: נחרדתי לשמוע שכך
הרב פסק!! וא"ל בזה"ל: הרבה דברים אומרים בשמי מה לך
להתרגש ח"ו שאומר כך, אלא אדרבה מקובלני ממרן החזון איש
זי"ע שאין ספר מוסר מעורר ומחזק כמו הזזה"ק, וחובה קדושה
בפרט לבני תורה לעסוק בו, עכל"ק. ואמרת לכתוב זאת למו"ר
האדמו"ר כדי לחזק ידיו.

בברכת התורה אי"ש ב"ר ציון בוגנים מו"ץ פעה"ק אלעד ת"ו.

בוקר חדש מפציע בעולם משמיע זוהר ומאיר לכולם.

ברדיו 2000 טל: 03-5220005
תוכלו להאזין ברינה
כל דרשה מיוחדת במינה
חמש דקות בלבד להקשבה

ובנוסף תוכלו להאזין
לתוכניתו של האדמו"ר מהאלמין
"חיים על פי הזוהר"
כל יום רביעי בשעה 12:00 בצהריים.

חמש דקות

זוהר חק לישראל

כל יום בשעה 8:05 בבוקר

חמש דקות

זוהר דף היומי

כל יום בשעה 8:00 בבוקר

ובזכות התנא הקדוש האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי
ישפע שפע רב, וכל מילי דמיטב
שמעו ותאיר נפשכם!

השיעורים מוכנים ומסודרים
וכל החפץ להיות מן המאירים
יבוא ויטול לרבים להשמיע
זכויות אדירות להשפיע

להזמנת דיסקים 054-457-7956

בחמש דקות קנית קנין רוחני מיוחד!